

13de Møde.

Fredag den 27. Oktober Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Mads Gram er modtaget et Andragende fra Den nordlesvigske Kvindeforening om en Revision af Loven om en Udligningskasse for de sønderjydske Landsdele.

Andragendet vil blive henvist til Udvalget for Andragender.

Den første Sog paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 597).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

L. Kvist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

A. C. Meyer: Det ærede Medlem Hr. Moltesen holdt forleden her en Tale om Venstre som Angrebshær i Kampen mod Socialdemokratiet, og det gav mig Anledning til at støve i gamle Papirer, fordi jeg mindedes en Udtalelse fra Provisorieaarene i 1890, da daværende Konseilspræsident Estrup ved

Højres Terminsmøde udtalte: „Tiden er nær, da Højre ikke staar ene i Kampen mod de nedbrydende Bestræbelser.“ Hermed kan selvfølgelig kun være sigtet til Socialdemokratiet, og man maa altsaa have Lov til at hævde, at hvad der er gaaet for sig siden da, godtgør, at Højre, eller, som det nu hedder, det konservative Folkeparti, virkelig har faaet en udmærket allieret i Kampen mod Socialdemokratiet, endogsaa en allieret, der kræver den Forret for sig at ville bekæmpe dette Parti. Siden 1901 er dette for Resten for saa vidt ganske tydeligt godtgjort af den politiske Udvikling, idet alt, hvad der er sket siden Venstres Tiltræden, har vist, at der har været en Tilnærmelse mellem den gamle Konservatisme og den nye. Men de sidste Dages Begivenheder og hvad der har været debatteret her i Tinget, godtgør jo noksom, at der er Uro i den Løjr, der bekæmper Socialdemokratiet. Det knager i Samvirkets Fuger og Baand — for at bruge en lille Omskrivning af en socialistisk Sang. Der er i Virkeligheden ikke den Enhed i Kampen mod os, som synes mig at borge for, at Kampen vil blive kronet med særligt Held. Nu sagde ganske vist det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen forleden, at efter Debatten om Mistillidsvotumet var den politiske Spænding udløst. Det kan Præsten maaske sige og Organisten. Men hvad siger Bælgetræderen? Jeg tror, at der allerede vil vise sig stærk Uro ved Tanken om, at Venstre for sig vil kræve Forret til at føre Kampen mod Socialdemokratiet; for den ærede Formand for det konservative Folkeparti meldte sig allerede straks og bad, om han maatte faa Lov til at slaas med; han stillede sig under Statsministerens Fane og under hans Kommando ganske vist, men ønskede ikke at blive forglemt, naar det drejede sig om at bekæmpe os. Jeg kom til at tænke paa et Citat af Holberg, hvor der siges: „Exercer ham nu bravt, Niels Korporal; han er en lærd Karl, men endnu for raa i Exercitsen.“ Jeg tror at turde sige, at det vil blive af Venstre, det konservative Folkeparti skal lære at kæmpe mod os, saaledes som det for Resten fremgik af det ærede Medlem Hr. Moltesens Tale, idet han jo ikke ønskede den gamle Form for Kamp imod de saakaldte nedbrydende Bestræbelser, men ønskede Kampen i Form af en Kappelstrid om, hvem der bedst var i Stand til at gavne Samfundets Interesser. Jeg kan ikke have noget som helst imod denne Opfattelse. Jeg mener det vil blive en Stykkeprøve: Hvem er bedst i Stand til at varetage de Interesser, der er Samfundets, hvem re-